

Я не люблю тиші й суму,
Коли плину *andante*.
Я люблю, коли мчить, повна глуму,
Моя Росінанте.

Не спинить, не спинить ніхто
Наш біг експресний.
Ми обганяєм і кпим авто —
Зими, весни.

Залесливо-мерзотно лізе на нас, —
Станем в бій, одкаснись від неї —
Хай сяє незмінено
Ясна Дульцінея.

Росінант — кінь Дон Кіхота. Поет вживає тут форму «Росінанте», а не «Росінант».

[З циклу «Селянські сатурналії»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).